

TESPAM Başkanı Oğuzhan AKYENER

Röportaj: Koray TÜMAY

Doğu Akdeniz’de ve özellikle Kıbrıs adası çevresinde yürütülen petrol ve doğal gaz aramalarıyla belirli bölgelerdeki kaynak keşifleri, Akdeniz’e komşu ülkelerin enerji arz güvenliğini yakından ilgilendiriyor. Doğu Akdeniz’de enerji mücadelesi her geçen gün yeni bir boyut kazanırken, Türkiye’nin son dönemde Doğu Akdeniz’de yürüttüğü petrol ve gaz arama faaliyetleri ise bölgenin aktörleri arasındaki dengelerin yeniden belirlenmesini gündeme getirdi. “Kıbrıs ve Akdeniz Enerji Gerilimi” konusunu ele aldığımız bu sayımızda, Türkiye Enerji Stratejileri ve Politikaları Araştırma Merkezi (TESPAM) Başkanı Oğuzhan AKYENER ile bir röportaj gerçekleştirdik. Akyener, Kıbrıs’ta yaşanan politik gelişmelerin enerji boyutunu ve son gelişmeleri dergimize değerlendirdi.

“Türkiye, enerji kartını doğru kullanırsa; kendisine karşı oluşturulan ittifakı dağıtabilecek, İsrail gibi ülkeleri tarafına çekebilecek, enerjiyi barış unsuru olarak kullanabilecek, Kıbrıs konusunda elini rahatlatabilecek ve daha sonraki gelişmelerde, olasılıklarda ana aktör olmayı başarabilecektir.”

■ **Doğu Akdeniz Kıbrıs açıklarında doğal gaz arama krizi nasıl başladı, hangi ülkeler aktif politika yürütüyor ve bölgenin enerji kaynaklarından faydalanmak istiyor?**

Kıbrıs açıklarında doğal gaz krizi aslında, o dönemlerde çok da fazla gündeme gelmiş olmasa da, 2009’lu yıllarda Güney Kıbrıs Rum Kesimi’nin tahsis ettiği sözde ruhsat alanlarında İsrail menşeli “Delek” isimli firmanın sismik veri toplama faaliyetlerine girmesi ile başladı. Yani henüz o yıllarda ne Leviathan ne de Afrodit gibi sahalar keşfedilmiş değildi. Lakin bu hamleler ile bölgede, Kuzey Kıbrıs’ın da hakkı olan deniz alanlarında ticari hedefli görülen ve bunun yanı sıra egemenlik iddiaları ile de süslenen faaliyetler başlamış

oldu. Ülkemiz henüz o yıllarda bu süreçleri bugünkü gibi yakından takip ederek etkin müdahalelerde bulunamıyor, Doğu Akdeniz ve Kıbrıs konusunda da adada iki parçalı bütünleşik bir modeli destekler minvalde politikalar izliyordu.

Çok şükür 15 Temmuz sonrasında, bünyesindeki kanserli hücrelerden önemli ölçüde temizlenen Türk devlet aklı, bölge ile ilgili çok daha kararlı, etkin ve millî politikalar izlemeye başladı. Yoksa daha önce desteklenen “Annan Planı” ve bu kapsamda ortaya konulan iki parçalı federal model önerileri; hem bölgede ülkemizin etkinliğini önemli ölçüde kısıtlayacak hem de uzun vadede Kıbrıs Türklerinin yine bir soykırıma maruz kalmaması için yapılan bütün emekleri boşa çıkartabilecekti.

Tekrar doğalgaz arama krizine dönersek kriz, diplomatik anlamda Güney Kıbrıs’ın Afrodit keşfini açıklaması sonrasında başladı. Münhasır Ekonomik Bölge, deniz hâkimiyet alanları gibi unsurlar üzerine birçok farklı platformda girişimler yapıldı. Türkiye de bu gelişmeler üzerine Doğu Akdeniz’de aramaçılık hamlelerine girişmeye başladı ve bugünlere gelindi.

Bu kapsamda bölgede aktif politika izleyen ülkeler, öncelikle hiç şüphesiz bölgede var olan ülkelerdir. Bölge ülkelerinin yanı sıra, ihtilaflı bölgelere bakacak olursak, enerji arama projelerinde

ABD, İtalya, Fransa, Katar, Norveç gibi ülkelerin de petrol şirketleri yer almaktadır. İlgili şirketlere sahip olan ülkelerin yanı sıra; İngiltere, ABD, AB, Yunanistan ve Rusya Doğu Akdeniz’de bilfiil etkin olmaya çalışmaktadır. Fakat bu rekabet ve mücadele ortamının arkasındaki temel etmen enerji değildir. Çünkü abartıldığı boyutlarda kaynak bulunmamaktadır. Bunun yanı sıra, Kıbrıs ve bölgedeki askerî-ekonomik hâkimiyet, ilgili ticaret yolları, geçiş güzergâhları ve Orta Doğu’daki gerginlik dikkate alındığında, rekabetin hangi boyutlara ulaşabileceği konusunda bilgi vermektedir.

Yine de bölgede etkin olmak isteyen bütün aktörler için mevcut durumlarda değişmeyen gerçeklik:

- Türkiye’siz, ilgili Kıbrıs ve İsrail açıklarındaki kaynakların geliştirilemeyeceği,
- Bölgedeki en etkin, en güçlü ve kaybedilemeyecek statüde olan devletin Türkiye olduğudur!

■ **Enerji gerginliği bölgesel denklemi nasıl değiştirdi? Mevcut durumda Türkiye, Doğu Akdeniz’de nasıl bir politika izliyor?**

Aslında enerji gerginliği, uluslararası kamuoyunun dikkatini bölgeye daha fazla çekmekten öte yeni bir sonuç doğurmadı. Bu gerginlik kullanılarak, Güney Kıbrıs ve Yunanistan, bölge ile il-

gili kendilerine daha fazla "soft" müttefik buldu izlenimi doğurdu. Lakin ilgili ikilinin de, AB'nin de, diğer konuyla alakalı unsurların da söylemleri hiçbir zaman dikkate alınacak ciddi manalar taşımadı.

Türkiye ise bu gerginliği en iyi şekilde yöneterek, özellikle 15 Temmuz sonrası daha net bir duruşla ortaya koyduğu millî tutumu, kararlılıkla sürdürmeye devam etti. Bu kapsamda hem askerî hem ekonomik hem de enerji alanında bölgede var olduğunu, kendi hakkını ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin hakkını yedirmeyeceğini, mavi vatanına sahip çıkacağını tüm dünyaya gösterdi. Bu süreç zarfında petrol arama alanında da teknik kabiliyetlerini ve donanımını bir hayli geliştirdi.

■ Bölgedeki doğal gaz ve petrol rezervinin tahmini büyüklüğü toplam ne kadar?

Doğu Akdeniz'in kuzeyinde Türkiye; doğusunda Suriye, Lübnan, İsrail, Filistin; güneyinde Mısır ve ortasında da Kıbrıs Adası yer almaktadır.

İlgili ülkeler incelendiğinde, sadece Mısır, İsrail, Filistin ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin keşfedilmiş doğal gaz kaynaklarına sahip olduğu bilinmektedir.

Bu kapsamda kanıtlanmış gaz rezervlerine baktığımızda; Mısır'da 2,2 trilyon m³, İsrail'de 1 trilyon m³, Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nde 0,1 trilyon m³, Gazze açıklarında ise 30 milyar m³ civarında kaynak bulunmaktadır. Yani bölgedeki keşfedilmiş toplam gaz miktarı 3,3 trilyon m³ civarındadır.

Bu oran, BP'nin hazırladığı 2016 yılı "Statistical Review of World Energy" raporu incelendiğinde, bütün dünyadaki kanıtlanmış doğalgaz miktarı (186,9 trilyon m³) ile karşılaştırılır ise Doğu Akdeniz'in, dünyadaki gaz kaynaklarının %1,7'sine sahip oldu-

ğu anlaşılabacaktır.

Yani buradan da görüleceği üzere, aslında bölge o kadar da büyütülecek miktarda kanıtlanmış bir kaynağa sahip değildir.

Bu kıyaslama Rusya ve İran ile yapıldığında:

- Rusya'nın 32,3 trilyon m³'lük bir kanıtlanmış gaz rezervi bulunmaktadır.
- İran'ın ise 34 trilyon m³'lük bir kaynağı mevcuttur.

Bu hacimlerden de anlaşılabacağı üzere, bütün Doğu Akdeniz'in sahip olduğu kanıtlanmış gaz rezervi miktarı hem Rusya'nın hem de İran'ın neredeyse %10'u kadardır ve o derecede önemlidir.

Tabi bu kanıtlanmış rezervlerin yanı sıra, son dönemde bölgede

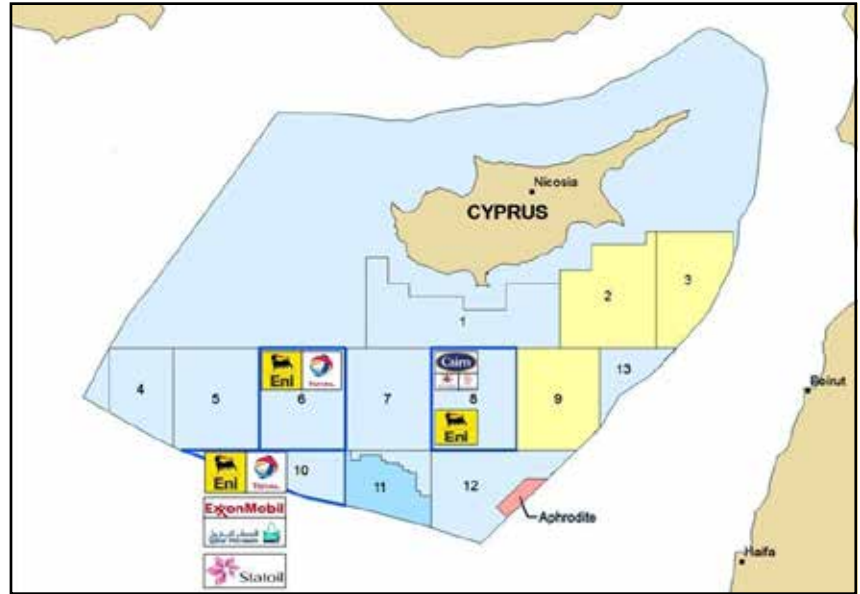
yar m³'lük tahmini rezerv ile Kılavuz keşifleridir.

Fakat bu keşifler henüz gerçek anlamda kanıtlanmış değildir. Ayrıca mevcut bölgesel enerji dengelerini değiştirecek nitelikte de değildir.

■ Doğu Akdeniz'de hangi parsellerde "Münhasır Ekonomik Bölge" sorunu yaşanıyor? Söz konusu parsellerde hangi şirketler faaliyet yürütüyor?

Bu soruya harita üzerinden bir cevap verecek olursak, ilk haritadan görüleceği üzere, Güney Kıbrıs'ın sözde ruhsat alanlarına Eni, Total, Exxon, Katar Petroleum, Statoil ve Cairn gibi şirketler dâhil olmuştur.

İkinci haritada ise, Güney Kıbrıs'ın kendisine ait olduğunu

Harita 1: GKRY'nin İddia Ettiği Kıta Sahaneliği ve İlgili 3. Tur Arama Ruhsat Anlaşmaları

birkaç adet keşif daha olmuştur. Bunlar:

- Mısır'daki yaklaşık 250 milyar m³'lük tahmini rezerve sahip olan Nur Sahası,
- Kıbrıs'ın güneyinde yer alan, 112 milyar m³'lük tahmini rezervi ile Kalipso ve 90 mil-

iddia ettiği hangi ruhsat alanlarının, aslında Türkiye'ye ait olan (Birleşmiş Milletlerce kabul edilen) deniz alanları ile çakıştığı gösterilmektedir.

Bu kapsamda 1, 4, 5, 6, 7, 10 ve 11 numaralı ruhsatlar, kısmen ya da tamamen Türkiye deniz alanlarını; diğer ruhsatların da tamamı

perspektif söz konusu değildir.

Türkiye, bölgede bırakın yeni bir katliamı, Kıbrıslı Türklerin haklarının çiğnenmesine dahi kesinlikle izin vermeyecektir.

■ AB, ABD ve Rusya'nın Türkiye'ye ilişkin korku ve endişeleri nelerdir?

Bu üç ilgili küresel güç unsuru da:

- Türkiye'nin bölgede kaybetmeyi göze alamayacakları bir güç unsuru ve bölgedeki en etkin bölge devleti olduğunu bilmektedirler.
- Bu bilinçle Türkiye'nin, bölgede kendi çıkarlarını tehdit edecek boyutlarda etkinlik

kazanmasını istememektedirler.

- Bunu istemezken, Türkiye'nin diğer küresel güç unsurları ile yaklaşarak, onların bölgesel hâkimiyetlerine güç katmasından da çekinmektedirler.

Şu an bölgede yaşanan çekişmelerin arkasında enerjiden ziyade küresel ticaret yollarının ve bölgesel askerî hâkimiyetin elde tutulması, rakiplere kaptırılmaması gayeleri daha ağır basmaktadır.

■ Türkiye'yi dışlayarak enerji kaynaklarının pazarlanması mümkün mü?

Doğu Akdeniz'de, 2050 yılına kadarlık zaman zarfı için en kapsamlı ve tutarlı projeksiyonlar tarafımızca hazırlanmış ve yayımlanmıştır. Bu kapsamda maddeler hâlinde kısa bir özet yapmak gerekirse:

Bölgedeki toplam mevcut kanıtlanmış gaz rezervi; Mısır'da 2,2 trilyon m³, İsrail'de 1 trilyon m³

ve Kıbrıs açıklarında 0,1 trilyon m³'tür. Rusya'nın toplam rezervinin 33 trilyon m³'ler civarında olduğu düşünülürse, bu oran bir hayli düşüktür.

Mısır'ın ihracat potansiyeli, 2022-2032 yılları arasında ortalama 18-20 milyar m³ civarındadır. Bu hacmi de, atıl durumdaki boş LNG tesisleri üzerinden ihraç edecektir. Yani ilgili yıllar arasında Mısır'ın, İsrail ya da Güney Kıbrıs'a arz edebileceği boş LNG kapasitesi olmayacaktır.

İsrail'in, 2020-2040 yılları arasındaki ihracat potansiyeli (Ürdün satış anlaşmasındaki hacim çıkartıldığında) ortalama 3-5 milyar m³ civarındadır. İsrail, hâlihazırda bu hacmi nakledebilecek market aramaktadır.

Güney Kıbrıs'ın keşif açıklaması yaptığı Afrodite sahasının yıllık "peak" üretimi 7 milyar m³/yıl olabilecektir. Fakat bu sahanın üretime alınması ile ilgili siyasi ihtilaflar ve teknik-ekonomik riskler mevcuttur.

İsrail ve Güney Kıbrıs'ın ihracat hacimleri birleştirilerek, bu hacmin Türkiye'ye ya da East-Med isimli bir boru hattıyla Avrupa'ya nakli ile ilgili planlar söz konusudur.

East-Med projesi (hâlihazırda yaklaşık 10-12 milyar m³/yıllık bir hacmi, yaklaşık 20 yılına doldurabilecek kaynak potansiyeline haiz olsa da), taşıma maliyetleri ve hedef piyasa koşulları dikkate alındığında ekonomik olmadığı için uygulanabilir bir seçenek değildir.

Türkiye opsiyonu için ise henüz istenilen siyasi ortam oluşmamıştır.

LNG opsiyonu da, ilgili ruhsatların "kuru gaz" niteliğindeki yapıları ihtiva etmesi sebebiyle yine ekonomik görülmemektedir.

İsrail'in yeni ruhsat alanlarına müşteri bulabilmesi için de ye-gâne beklentisi bir ihraç güzergâhı elde edebilmektir.

Hâlihazırda bütün dengeler, İs-rail ve Güney Kıbrıs'ı Türkiye'ye muhtaç etmektedir. Lakin Lübnan'da büyük bir keşif yapılması bütün dengeleri değiştirecektir.

Lübnan deniz alanlarında, İsra-il'deki mevcut keşiflerden daha büyük potansiyelde kaynak bu-lunma olasılığı yüksektir.

Şayet Türkiye, şu zaman zarfı içerisinde dengeleri lehine de-ğiştirebilir ise, Lübnan'daki ge-lişmeler de Türkiye odaklı olarak şekillendirilebilecektir.

Tabi bu süreçte geç kalınırsa, bu fırsat değerlendirilemeyecektir.

Suriye deniz alanlarında da ciddi anlamda potansiyel olduğu dü-şünülmektedir. Hatta bu alanlar-da bazı Rus firmalarının sondaj faaliyetleri ile ilgili çalışmaları sürmektedir.

Bu tabloda maddeler hâlin-de ortaya koyulmaya çalışılan mevcut duruma ek olarak (doğ-ruluğu hakkında soru işaretleri olsa da), Güney Kıbrıs'ın keşif açıklaması yaptığı Kalypso ve son olarak, Mavi Vatan Tatbika-tı'mız öncesinde, Exxon tarafın-dan duyurulan sözde 10 numaralı ruhsatta yer alan Glaucus yapısındaki keşfin de dikkatle incelenmesi gereklidir.

Bölgede daha önce yapılan keşif açıklamalarının birçoğunun çok abartılı tahminler ortaya koyduğu ve zamanla yeni tek-nik çalışmalar yapıldıkça, ilk rezerv iddialarının ancak %10'u ila %20'si arasında bir gerçekleşme söz konusu olduğu tecrübe ile sabittir. Yine de teknik olarak bir yere dayandırılmayacak bu yaklaşımı bir kenara bırakarak, iddia edilen yeni keşifleri yo-umlarsak:

Öncelikle 6 numaralı ruhsatta

8 Şubat 2018'de keşfi açıklanan Kalypso yapısı üzerinde de, 10 numaralı ruhsatta iddia edilen Glaucus yapısı üzerinde de ül-kemizin hakkı söz konusudur. İlgili yapılar, kısmen ülkemizin deniz alanları dâhiline girmektedir.

Bunların yanı sıra, ilgili alanların Türkiye deniz alanlarına girmeyen kısımlarında ise, yine Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin söz hakkı bulunmaktadır.

Yani öncelikle bölgede yapılan bütün girişimlerde, hukuken hak ihlali söz konusudur.

Bu hususu bir kenara bırakarak, rezerv ve üretim perspektifli bir inceleme yapıldığında, daha ön-ceki çalışmalarımızda da belirt-tiğimiz üzere, Kalypso yapısında tahminlerimize göre 112 milyar m3 civarında (kuru) gaz bulun-maktadır. Yani kısmen Afrodite sahasının rezervine ve akışkan özelliklerine sahip bir saha keş-fedilmiştir.

Kuru gaz sahası olduğu için yine ekonomik olarak bir LNG tesisi yapılabilmesi söz konusu de-ğildir.

Exxon tarafından şubat sonun-da keşfi açıklanan Glaucus ya-pısında da tahminlerimize göre 89 milyar m3'lük bir rezerv söz konusudur.

Yani ortada yine çok da büyütü-lemeyecek bir keşif açıklaması söz konusudur.

Kaldı ki, ilgili 6 ve 10 numara-lı ruhsatlarda büyük yatırımlar yaparak, saha geliştirme ça-lışmaları yürütmek, buna izin vermeyecek olan Türkiye'nin mevcudiyeti dikkate alındığında hiç de makul görülmemektedir. Mavi Vatan Tatbikatı da bu min-valde güzel bir uyardır!

Yine de sürecin siyasi ve ihtilaf-lı hususlarını bir kenara bırakıp, teknik değerlendirmesine de-vam edersek, "Afrodite + Kalyp-

so + İsrail (Leviathan'dan kalan ihraç potansiyeli) + Glaucus" dörtlüsünün toplam ihraç po-tansiyeli (geliştirme zamanları net olmamak ile birlikte, peak seviyede) 20 – 25 milyar m3/yıl civarında olabilecektir. Bu da 20 milyar m3/yıl kapasiteli bir boru hattı inşasını yeniden gündeme getirir de, mevcut piyasa koşu-larında hâlen ekonomik bir çö-züm söz konusu değildir.

Lakin! Henüz Glaucus yapısın-daki keşfin akışkan ve rezervuar özellikleri hakkında net bir bilgi bulunmamaktadır.

Şayet bu sahada diğer yapılar-dan farklı olarak daha fazla ağır hidrokarbon molekülleri içeren "wet gas" niteliğinde bir akış-kan mevcut ise, bu durumda diğer üç kaynağın harmanla-narak LNG'ye ekonomik olarak dönüştürülebildiği bir model söz konusu olabilecektir! Tür-kiye'nin bu seçenekleri dikkatle takip edip, gerekli müdahaleleri yapması gerekmektedir.

Çünkü mevcut keşiflerin gelişt-irilememesinin en önemli se-bebi, ekonomik ve siyasi olarak bir pazara açılma imkânı bu-lunamamasıdır. Bu sebeple de hâlen bütün ihracat seçenekleri Türkiye'nin lehinedir. Fakat bu yeni keşfin akışkan niteliklerinin farklı olması olasılığı, dengeleri değiştirebilme ihtimalini doğur-maktadır.

Yine de TESPAM bünyesinde (halka açık verileri yorumlaya-rak) yaptığımız çalışmalar; ilgili sahaların potansiyellerinin daha da düşük olduğu ve Glaucus'un da kuru gaz olma ihtimalinin daha yüksek olduğu minvalde bir tahmini desteklemektedir. Tabi bu tahminleri geliştirebil-mek için de daha fazla veriye ihtiyaç duyulmaktadır. Yani Tür-kiye dışındaki tüm seçenekler uygulanabilir değildir!

■ **East-Med boru hattı projesi nedir? Bu projeyle Türkiye, devreden çıkarılabilir mi?**

East-Med boru hattı, 3. haritadan da görülebileceği üzere; Güney Kıbrıs ve İsrail gaz ihracı potansiyelini, Girit ve Yunanistan üzerinden Avrupa'ya taşımak maksatlı inşa edilmek üzere ortaya atılmış bir proje çalışmasıdır. Bu hattın ekonomik olarak hayata geçmesi mümkün değildir. Çünkü mevcut durum analizlerinde, hattın Yunanistan sınırına kadar beklenen maliyeti 18 milyar \$ civarındadır. Kaldı ki, Yunanistan'da ilgili gaz arzını talep hacmi nezdinde kaldırabilecek bir market bulunmamaktadır. O hâlde gazın bir de İtalya'ya taşınma maliyeti olacaktır.

Rakamsal bazda konuşursak, East-Med'in yüzde 10 iç kârlılık oranı usulünce tarifesi 200 \$/1000m³ olarak düşünülürse, gaz üretim maliyeti 120 \$/1000 m³ iken, Yunanistan sınırında gaz maliyeti 320 \$/1000 m³'tür. Ayrıca 60 \$/1000 m³'e de gazın İtalya'ya taşındığı varsayılır ise, oradaki maliyet 380 \$/1000 m³ olacaktır. İtalya piyasasında bu koşullarda gaz fiyatlarının 180 – 200 \$/1000 m³ aralığında olduğu düşünülürse, böyle bir gazın satılabilme imkânı bulunmamaktadır. Yani proje ölü doğmuştur! Uygulanabilir değildir!

Harita 3: IGB, Poseidon, East-Med Boru Hattı Projeleri (Not: East-Med, Türkçe ismiyle: Doğu Akdeniz Boru Hattı Projesi sarı renk ile gösterilmiştir.)

■ **Son olarak Akdeniz'deki son gelişmeler "enerji oyunu" çerçevesinde değerlendirilebilir mi? Türkiye, bundan sonraki süreçte nasıl hareket etmelidir?**

Daha önce de ifade ettiğim gibi, asıl oyun enerji değildir. Ama enerji de oyunlardan bir tanesidir. Türkiye, enerji kartını doğru kullanırsa; kendisine karşı oluşturulan ittifakı dağıtabilecek, İsrail gibi ülkeleri tarafına çekebilecek, enerjiyi barış unsuru olarak kullanabilecek, Kıbrıs konusunda elini rahatlatabilecek ve daha sonraki gelişmelerde, olasılıklarda ana aktör olmayı başarabilecektir.

Bunun için yapılması gerekenler:

- Doğu Akdeniz'deki arama

faaliyetlerine; Katar, Rusya, Çin, İsrail, ABD, Azerbaycan, Kazakistan gibi ülkelerin petrol şirketlerini de ortak etmek,

- Arama faaliyetlerinde yeni yorumlar geliştirmek,
- Uluslararası kamuoyuna bölgesel enerji denklemlerinde en güçlü, en oturaklı, en güvenli, en istikrarlı ve büyük pazarın kendisi olduğunu gösterirken; sondaj – lojistik – servis hizmetleri kabiliyetlerini de vurgulamak,
- Kıbrıs sorununun çözümünü beklemeden, Leviathan sahhasından Türkiye'ye bir hat çekilmesine müsaade etmek ve böylece altyapı üstünlüğünü lehine çevirmek,
- Kıbrıs konusunu zamana yaymak ve adanın güneyinde de ekonomik üstünlük elde edebilme imkânı sağlayacak olan enerji ve su ticareti gibi unsurların önünü açmak,
- Suriye ve Lübnan deniz projelerinde yer almak,
- Kıbrıs'ta yeni askerî üsler açmak ve askerî anlamda bölgede en güçlü olmaktır.

Kimdir?

Oğuzhan Akyener, 1983 yılında Gönen’de doğdu. İlk ve ortaöğrenimini burada tamamladı. 2001 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği’nde lisans eğitimine başladı. 2006 yılında ODTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği’nden, 2008 yılında ise Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi’nden mezun oldu. ODTÜ mezuniyeti sonrasında, Gönen Belediyesi’ne “Jeotermal Rezervuar Yönetimi” ve yüzey tesisleri alanında bir yıl boyunca danışmanlık hizmeti verdi. Bu süreçte de eş zamanlı olarak bir dış ticaret firmasında iş hayatına başladı.

2006 yılı sonunda TPAO Yurtdışı Projeler Dairesi’nde Rezervuar Mühendisi olarak göreve başlayan Akyener, kurumun Azerbaycan, Libya, İran, Cezayir, Irak, Tunus, Kazakistan, Brezilya, Ukrayna, Suriye, Özbekistan, Türkmenistan, İngiltere, Rusya gibi birçok projesinde aktif görev almıştır. Ayrıca 2007 yılında ODTÜ Jeodezi ve Coğrafi Bilgi Sistemleri Bölümü’nde, uzakta algılama ve CBS tabanlı sistemler alanında akademik çalışmalar yaptı.

2007 – 2009 yılları arasında TPAO’nun Libya ofisinde teknik ihalelerin değerlendirilmesi kapsamında dönüşümlü olarak görev almıştır. 2011 – 2014 yılları arasında TPAO’nun Azerbaycan ofisine, ilgili bütün projelerden sorumlu Teknik Müdür olarak atanmış ve TPAO’yu ilgili uluslararası ortamlarda temsil etmiştir. 2014 – 2018 yılları arasında, TPAO’nun merkez ofisinde Yurtdışı Projeler ve İş Geliştirme alanında danışmanlık görevini sürdürmüştür.

Ayrıca Azerbaycan’dan Türkiye’ye dönüş yaptıktan sonra 2015 yılında, bir öğrenci kulübü olarak başlattığı TESPAM’ı bir düşünce kuruluşu olarak yeniden aktive etmiş ve TESPAM bünyesinde birçok uluslararası çalışma ve projeye imza atmıştır. 50’den fazla makalesi, yüzlerce köşe yazısı, onlarca röportajı farklı ortamlarda yayınlanmış ve ulusal, uluslararası arenada beğeni kazanmıştır. TESPAM bünyesinde çıkartılan “Energy Policy Turkey” ve “Turkish Journal of Energy Policy” dergilerinin yazarı ve imtiyaz sahibidir.

Akyener, “Enerji Panorama” ve “Yerli Düşünce” dergilerinde de köşe yazarlığı yapmakta, TESPAM’ın başkanlığını, TENVA’nın yönetim kurulu üyeliğini ve Kıbrıs Bahçeşehir Üniversitesi Deniz Hukuku Uygulamaları Araştırma Merkezi’nin de danışmanlar kurulu üyeliğini sürdürmektedir. Köklerine bağlı, şehirlileşme üzerine kurulan bir medeniyet tasavvurunu hayata geçirme gayesiyle faaliyet gösteren “Cuma Ağacı” derneğinin ise kurucu başkanıdır.

Farklı alanlarda 7 adet kitabı bulunan Akyener, 2016 yılında Yıldırım Beyazıt Üniversitesi’nde İşletme alanında yüksek lisans programını tamamlamıştır. 2017 yılında ise Polis Akademisi’nde Uluslararası Güvenlik alanında başladığı ve tamamlanmak üzere olan akademik çalışmalarına ek olarak, hukuk ve uluslararası ilişkiler alanlarında da farklı üniversitelerde eğitimine devam etmektedir. Akyener, Cumhurbaşkanlığı makamına özel olarak hazırlanan “Ulusal Güvenlik Yapılanması” ve “Devlet E-Hafıza” gibi proje gruplarında da yer almıştır.